

Bitwa w Egipcie trwa z niezminiejszą gwałtownością

Daśsze ataki pod Tuapse i nad górnym Terekiem. — Jedyne na odcinku rzeki Terek zestrzelono 35 sowieckich samolotów. — Skuteczny udział lotnictwa wspiera operacje armii. — Wojska Osi w ataku przeciwko nieustającemu naciśkowi nieprzyjaciela

Z Kwatery Głównej Führe- r., dnia 6 listopada.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na odcinku frontu pod Tuapse podczas ciężkich walk ofensywnych skutecznie wspiera ranych przez lotnictwo zdobyto liczne nieprzyjacielskie stanowiska bojowe i odparto kontrataki.

W rejonie górnego Tereku niemieckie i rumuńskie wojska współdziałając z oddziałami samolotów nurkujących, atakowały dalej mimo zaciekłego oporu nieprzyjaciela.

Jedyne na tym odcinku zestrzelono wczoraj 35 samolotów sowieckich.

Działalność bojowa w Stalingradzie ograniczyła się w dniu 5 listopada do obustron-

Przez brytyjskiego związku metalowców, Tanner, został niedawno zaproszony przez kierownika urzędu produkcji wojennej w Stanach Zjednoczonych, Nelsona do zwiedzenia amerykańskich fabryk uzbrojenia. Wyraził się on obecnie nader pesymistycznie o tym, co widział, i oświadczył między innymi, że głębo- ko jest rozczarowany tym, co mu pokazano w amerykańskich zakładach uzbrojenia. W przeciwieństwie do urzędowych informacji, podawanych przez Waszyngton, amerykańska produkcja zbrojenia, wa pracuje znacznie wolniej niżeli angielska.

nej ożywionej działalności oddziałów szturmowych i odparcia odosobnionych ataków nieprzyjaciela.

Koleje na wschód od Wołgi były atakowane przez cały dzień przez samoloty bojowe. Na froncie Donu węgierskie oddziały szturmowe przeprawiły się przez rzekę i zniszczyły na wschodnim brzegu kilka nieprzyjacielskich baz i 34 bunkry ziemne. Liczne działa oraz lekka i ciężka broń piechoty została zdobyta.

Lotnictwo atakowało nieprzyjacielskie stanowiska i kolumny pojazdów na południe od Ostaszkowa. Dworzec ko-

lejowy w Ostaszkowie bombardowano dniem i nocą.

Na południowy wschód od jeziora Ilmen podczas miejscowego ataku przeciwko silnemu nieprzyjacielskiemu oporowi zdobyto szturmem 37 stanowisk bojowych oraz 9 dział i 68 karabinów maszynowych i miotaczy granatów. Na jeziorze Ładoga zatopiło lotnictwo 1 holownik parowy i 2 łodzie frachtowe, 1 kanonierkę, 1 statek artylerii przeciwlotniczej i 6 statków towarowych uszkodzono. Samoloty bojowe i pikujące kontynuowały bombardowanie Murmańska i kolei murmańskiej z dobrym skutkiem. Na wo-

dach Oceanu Lodowatego zatopiono celnymi bombami 1 statek handlowy o pojemności 6.000 TRB., drugi większy frachtowiec ciężko uszkodzono.

Niemieckie i włoskie oddziały atakowały wczoraj w zaciętych walkach formacje czołgowe nieprzyjaciela w okręgu Fuka i Marsa Matruk. Pod wieczór walka trwała dalej z niezminiejszą gwałtownością przeciwko nieustającemu naciśkowi nieprzyjaciela.

Samoloty bojowe przeprowadziły ataki dzienne na różne miejscowości w południowo-wschodniej Anglii.

Japończycy atakują dalej

BERLIN. Posiłki japońskie wylądowały 3 listopada na Guadalcanarze na tyłach Amerykanów. W sile kilku tysięcy żołnierzy uderzył Japończycy od wschodu na stanowiska amerykańskie i zniszczyli silną nieprzyjacielską grupę bojową, a równocześnie oddziały japońskie zaatakowały od zachodu amerykańskie stanowiska na wzgórzach na wschód od rzeki Matanikau i odrzuciły nieprzyjaciela w zaciętych walkach o 8 km. na wschód. Gwałtowne walki w strefie puszczy u stóp łańcucha górskiego Kavó trwają jeszcze nadal.

Japońskie samoloty bojowe dokonały skutecznego ataku na urzą-

dzenia portowe w Tulagi; dwa zakotwiczone w porcie transportowce o łącznym tonażu 9000 TRB zapaliły się i zatonęły, trzeci o 4.500 TRB został zatopiony celnie zrzuconą bombą u południowego wybrzeża wyspy Florydy.

W walkach powietrznych nad Guadalcanarem i obszarem mórz południowych zestrzelili myśliwce japońskie 14 samolotów amerykańskich, tracąc jedynie dwie własne maszyny. Dalszych 6 amerykańskich samolotów zniszczono na ziemi podczas ataku na lotnisko w Port Moresby na Nowej Gwince. Japońskie bombowce długodystansowe zaatakowały pod silną ostrza-

myśliwców nieprzyjacielskie bazy i lotniska na Nowych Hebrydach i w Nowej Kaledonii. Na wschód od Nowych Hebryd uszkodzono ciężko bombami amerykański kontrtorpedowiec.

Podczas amerykańskiej próby zastawkowania z powietrza Raboul na wyspie Nowej Pomeranii zestrzelili japońskie myśliwce siedem atakujących maszyn.

Nawet minister marynarki amerykańskiej Knox zmuszony był obecnie wyrazić się o sytuacji na południowym Pacyfiku, że optymizm nie ma żadnego usprawiedliwienia. Japończycy dysponują nadal „flotą groźnych rozmiarów“.

Zmyślona wiadomość o niemieckiej propozycji zawieszenia broni pod Stalingradem

BERLIN. Zgodnie z moskiewską służbą prasową, sowieckie biuro informacyjne oznajmia urzędowo:

„W tych dniach powiedziano w komunikacie radiowym z Londynu z powołaniem się na wiadomość ze Sztokholmu: Z początkiem października zwróciło się niemieckie naczelné dowództwo do naczelnego dowództwa sowieckiego z prośbą o zawarcie cztero-dniowego zawieszenia broni. Propozycję zawieszenia broni miała rzekomo uczynić organizacja Czerwonego Krzyża. Dalej w transmisji radiowej powiedziano, że naczelné dowództwo sowieckie wraziło na to swą zgodę, jednakowoż pod warunkiem by podano to do wiadomości społeczeństwa niemieckiego. Naczelné dowództwo niemieckie warunek ten odrzuciło.“

Sowieckie biuro informacyjne donosi, że naczelné dowództwo sowieckie nie otrzymało żadnych propozycji w sprawie zawieszenia broni na przeciąg czterech dni ani ze strony niemieckiego dowództwa naczelnego ani też jakiegokolwiek organizacji Czerwo-

nego Krzyża. Z tego wynika, że radio londyńskie, opierając się na wiadomościach jakiegogo podejrzanego źródła ze Sztokholmu, opublikowało od początku do końca kłamliwą wiadomość.“

To urzędowe obwieszczenie moskiewskiej służby prasowej rzuca jaskrawe światło na za-kłamana i pozbawiona skrupułów politykę prasową przeciwników Niemiec. Z braku wiadomości o własnych zwycięstwach i dla zatuszowania przed społeczeństwem świata trwałych ciężkich niepowodzeń i klęsk na wszystkich frontach zmyśla się tego rodzaju wiadomości i częstuje się nimi społeczeństwo. W tym wypadku miano oszukać świat wiadomością o osłabieniu niemieckiej siły bojowej pod Stalingradem. Powinno być dla londyńskiej służby prasowej, której już powtórnie zdołano udowodnić podawanie fałszywych wiadomości, być rzeczą szczególnie przykrą, że tym razem właśnie Sowiety, a więc sprzymierzeńcy, w tak wyraźny sposób napiętnowały jej kłamstwo.

WALKI W STALINGRADZIE

BERLIN. (DNB). Atak niemiecki w Stalingradzie doprowadził w poniedziałek do dalszych miejscowych sukcesów. W ciężkich walkach ulicznych zdobyto kilka ufortyfikowanych przez bolszewików bloków kamienic. Samoloty szturmowe bombardowały w północnej części miasta osłonięte zakłady przemysłowe. W-g wskazań strażników kierunkowych niemieckiej piechoty obrzuciły one z nadzwyczajną dokładnością obiekty ataku w poszczególnych gniazdach bolszewickiego oporu. Samoloty bojowe zaatakowały bolszewickie baterie na wschodnim brzegu Wołgi, tak że działa na kilku stanowiskach zmuszone zostały do zaprzestania ognia. Na wschód od Stalingradu trafio-

no w wielki skład paliwa, który eksplodował.

Samoloty bojowe uderzyły z lotu nurkowego na zgromadzone na północnym skrzydle wojska nieprzyjacielskie. W locie nurkowym zrzucono one swoje bomby odtankowe kilka metrów nad ziemią i skierowały ogień broni pokładowej na gniazda karabinów maszynowych i rowy strzelckie bolszewików. Uzbrojone niemieckie samoloty wywiadowcze bombardowały na linii kolejowej, wiodącej do Achtuby bolszewickie transporty wojskowe i uszkodziły 6 pociągów z transportami.

Rumuńscy i chorwaccy lotnicy zrzucili celne bomby na stojące w pogotowiu oddziały nieprzyjacielskie na północ od ładu Donu. Walkę samolotów bojowych osłaniały oddziały niemieckich i chorwackich myśliwców. Przy tym myśliwce zestrzelili 20 samolotów bolszewickich, nie ponosząc same żadnych strat. Nieprzyjacielskie samoloty bojowe, które usiłowały przełamać obronę myśliwców, zostały zmuszone do zniżenia się, gdzie spotkały je skoncentrowany ogień artylerii przeciwlotniczej. 6 samolotów runęło w płomieniach ponad najbardziej naprzód wysuniętymi liniami niemieckimi, reszta nieprzyjacielskich bombowców dołała się uratować jedynie pośpieszną ucieczką.

Zręciete walki na Madagaskarze trwają

VICHY. (DNB). Jak wynika z komunikatu sekretariatu państwa dla spraw kolonialnych po wiele dni trwających, bardzo zaciętych walkach jeżeli Anglicy Fianarantson na Madagaskarze. Walka w okolicy miasta trwa nadal.

Przerwany odpoczynek świąteczny w Canterbury

P.K. Niemiecka broń powietrzna postąpiła Anglikom w końcu miesiąca osobliwego rodzaju pozdrowienie. Gdy niemiecka eskadra atakująca osiągnęła po południu wybrzeże angielskie, jak się zdaje, był już czas przysposabiania się myśliwców angielskich do wypoczynku świątecznego, gdyż oprócz patrolujących poszczególnych samolotów nieprzyjacielskich, natychmiast oddalających się przy zbliżaniu się maszyn niemieckich, nie można było zauważyć ani jednego samolotu obrony myśliwskiej.

Pod ostrzałą myśliwców na maszynach Focke-Wulfa, szybkie samoloty bojowe dokonały głębokiego nalotu na wyspę brytyjską i ostrzelały bronią pokładową zakłady fabryczne i inne obiekty gospodarki wojennej. Nad Canterbury wypuścili Anglicy balony zaporo-we. Na wysokości około 800 metrów wygodnie kołysały się ich cielska w kształcie potworów, jakby mówiąc: „nam nikt szkody nie może zrobić“. A jednak przeliczyły się one wobec odwagi i lotniczej sprawności załogi niemieckiej. W głębokim nalocie przebiły się pierwsza, druga i trzecia fala samolotów atakujących przez balony zaporowe na obszar miejski i zrzuciły bomby na zakłady przemysłowe i środek miasta, wywołując natychmiast-

stowe zniszczenie i daleko widzialne pożary.

Następnie zaatakowały one bronią pokładową dzielnice baraków pod miastem, w których mieszczą się ugrupowania wojsk amerykańskich. I one więc również dostały swą porcję poobiednią, tak jak i wszelkie inne ważne obiekty, zauważone w drodze powrotnej.

W należyтым szyku lotniczym szybkie niemieckie maszyny bojowe wróciły bez przeszkód w towarzystwie myśliwców na wybrzeże Morza Północnego. Ogień poszczegól-nych dział przeciwlotniczych, źle kierowany, był spóźniony. Samoloty myśliwskie przeciwnika pojawiały się tylko gdzie niedziedzie.

Lecz samo Canterbury doznało wielkich strat. Cios ten był tylko przekąską przed późniejszym obiadem i ostrzeżeniem, które w sposób oczywisty powtórzyło zapowiedź, wyrażoną w dniu święta żniw przez marszałka Rzeszy Anglikom w odpowiedzi na ich nalo-ty terrorystyczne.

„Alianci“ między sobą Zarzuty brytyjskie przeciwko Stanom Zjednoczonym

SZTOKHOLM. Anglicy wykorzystują w tej chwili każdą sposobność, by również i Stany Zjednoczone obciążyć odpowiedzialnością za ciężkie klęski „aliantów“, które ponoszą oni bez przerwy na wszystkich kontynentach i morzach. Londyńska „News Chronicle“ pisze n. p. w przeglądzie sytuacji na południowym Pacyfiku z okazji ostatnich komunikatów o straszliwych stratach floty amerykańskiej, między innymi, co następuje: „Admirał Edward, zastępca naczelnego dowódcy floty amerykańskiej oświadczył niedawno, że marynarka amerykańska na południu Oceanu Spokojnego jest znacznie słabsza od marynarki nieprzyjacielskiej. Zapytujemy: Dlaczego dość wcześnie nie

przedsięwzięto odpowiednich środków zaradczych, by temu przeszkodzić? Ostatecznie każdy musiał wiedzieć, że Japonia nie wypoczywa, lecz z całą energią, którą przecież od dawna już znamy, przygotowuje się do przeciwnatarcia. Wydaje się nam rzeczywiście rzeczą więcej aniżeli dziwną, iż tak dużo trzeba było zużyć czasu na to, by w ogóle zrobić odkrycie, iż flota japońska znowu ruszyła do nowego ciężkiego uderzenia na nasze stanowiska na południowym Pacyfiku. Być może, że Japończycy znajdują się pod pewnym względem w korzystniejszym położeniu, gdyż ich linie komunikacyjne są nieco krótsze, lecz w końcu winniśmy byli powoli nabrać dość siły, by zastosować odpowied-

nie środki zaradcze. Nie trzeba oddawać się żadnym złudzeniom: jest rzeczą bardzo możliwą, że Japończycy odbiorą Amerykanom Wyspy Salomona.“

O ile wstawy te nacechowane są zarzutami przeciwko strategii Stanów Zjednoczonych, o tyle znów angielski minister spraw wewnętrznych Morrison nie ukrywa wcale swego pesymizmu co do dalszego rozwoju wypadków. Wygłosił on w Londynie przemówienie, w którym wyraził się dosłownie: „Kłopotujemy się o przyszłość tak samo, jak nasi przyjaciele i krytycy we wszystkich częściach świata“. Wspomniawszy na wstępie swego przemówienia o rozgoryczeniu, które

widocznie stało się powszechne w Wielkiej Brytanii z powodu niedostatecznego doceniania w Ameryce wysiłków wojennych Anglii, usprawiedliwiał się on tym, że Anglia zmuszona jest do wykonywania rozmaitych rzeczy militarnej i politycznej natury, które nie przynoszą zaraz bezpośredniego sukcesu. Następnie starał się udowodnić, że Anglia jednakowoż czyni wszystko, by wojnę rozstrzygnąć na swoją korzyść. Wymienił on, że Anglia rzuca siłę roboczą swojej ludności aż do ostatnich granic na szalę, i że obecnie przetrząsa ostatnie kąty, poszukując tych nielicznych resztek, które jeszcze pozostały.

(„W. Z.“).

Afryka — kontynentem Stanów Zjednoczonych

Przepędzenie Brytyjczyków i Amerykanów z Dalekiego Wschodu było powodem, że skierowali oni swój strategiczny i gospodarczy wysiłek na obszary afrykańskie. Ta zmiana na frontu została spowodowana przede wszystkim stratą olbrzymich bogactw w Azji i Oceanii. Afryka ma obecnie dostarczać przynajmniej część tych surowców, które stracono na Dalekim Wschodzie. Jednocześnie panuje przekonanie, że kontynent afrykański mógłby być wykorzystany jako teren wyjściowy do upragnionego uderzenia na Europę; dlatego zaczęto pokrywać tę część świata siecią baz, szos i dróg dostaw. Ze względu na politycznych i historycznych jest godnym uwagi szczególnie fakt, że amerykański imperializm, bez względu na nabyte prawa Anglii i Francji, wdziera się do Afryki i zaczyna występować jako polityczny i gospodarczy spadkobierca Anglików. Cios, zadany ekspansji amerykańskiej na Pacyfiku przez Japończyków, spowodował charakterystyczne przesunięcie parcia imperializmu amerykańskiego w kierunku posiadłości sprzymierzonych Brytyjczyków.

Czy Afryka rzeczywiście może stanowić rekompensatę za stracone bogactwa dalekiego wschodu, czy też chodzi tu raczej o rozwiązanie z musu, które ze względu na propagandowych świadomie się przez jaskrawia? Kilka danych statystycznych unaocznia, co może dać Afryka w najbliższej przyszłości. Najfatalniejszą stratą dla aliantów na Pacyfiku przed stawiają wielkie plantacje kaczukowe na Malajach oraz w Indiach Holenderskich. W Afryce rozpoczęto więc gorąco organizować produkcję kaczuku z drzew kaczukowych rosnących w stanie dzikim; trzeba się jednak liczyć z faktem, że w ostatnich latach przedwojennych Afryka produkowała tylko około 5000 ton kaczuku, co stanowi nieznaczną tylko ułamek 1 milio-

na ton produkowanych przez plantacje wschodnio-azjatyckie. Stracie 110.000 ton cyny, przeciwstawić można produkcję 2400 ton cyny w Kongo belgijskim. Z obszarów azjatycko-oceanicznych wywożono 2,1 miliona ton płodów olejnych, podczas gdy z Afryki tylko 1 milion ton. Ryżu Afryka może dostarczyć tylko 1,4 milionów ton, co wynosi jedną siódmą straconą na Dalekim Wschodzie ilość ryżu. Nie można pominąć faktu, że Afryka może dostarczać surowce, których brak na obszarach Pacyfiku, a zwłaszcza miedź z Kongo belgijskiego i Rodezji (374.000 ton), bawełnę z Sudanu i Egiptu (5.850.000 ton), wełnę z Południowej Afryki (125.000 ton) i mięso z Kaplandu (20 milionów funtów rocznie). Afryka jest kontynentem niezwykle bogatym, i pod względem gospodarczym przedstawia olbrzymie możliwości.

Przy obliczaniu, co Afryka może dać jako rekompensatę za Azję Wschodnią, nie należy uwzględniać jedynie możliwości produkcji tej części świata, którą przeciwnicy Niemiec

mieli już dawniej do dyspozycji, ale należałoby zbadać możliwość dodatkowej produkcji. Nie ulega wątpliwości, że możliwości te są ograniczone ze względu na brak siły roboczej i niedogodne warunki komunikacyjne. Nie jest pozabawiona pewnego posmaku sensacji okoliczność, że Amerykanie nie robią obecnie Anglikom dość wyraźne zarzuty, iż w ciągu swej stuletniej akcji kolonizacyjnej w Afryce zaniedbali zorganizować gospodarczo swe olbrzymie posiadłości. W Ameryce powołano do życia Komitet afrykański, który w memoriale obejmującym 164 stron maszynopisu stara się udowodnić, że Anglicy gospodarowali w Afryce krótkowzrocznie i błędnie pod względem psychologicznym.

W Waszyngtonie zachowują się więc tak, jakby Amerykanie byli w Afryce już u siebie i wysuwają postulat zorganizowania w departamencie państwa wydziału afrykańskiego. Charakterystyczne do stateczności stosunki brytyjsko-amerykańskie i dowodzi, że w Afryce mogą zajść różne niespodzianki. Pozostaje otwarte

Iście po amerykańsku!

Australijczycy są winni! — Usprawiedliwienia Mac Arthura

GENEWA. (DNB). Korespondent wojenny gazety „New York Times” pówrócił w tych dniach ze swojej podróży na front Oceanu Spokojnego. W sprawozdaniu swoim pisze on między innymi że Mac Arthur był bardzo silnie przesadzony w sprawowaniu dowództwa, że nie ma jednomyślnego poglądu na kwestię wojskowej kompetencji i że szerokie sfery australijskiej ludności zachowują się obojętnie wobec wojny. Utrudnia to bardzo mocno pełne rozwinięcie alianckich wysiłków wojennych na Pacyfiku. W niezliczonych wypadkach trzeba było użyć do pracy żołnierzy amerykańskich, np. kiedy robotnicy australijscy w portach odmówili wyładowywania ładunku z konwoju

poza godzinami normalnej ich pracy. Drugą trudność, która ogromnie ogranicza swobodę ruchów militarnych generała Mac Arthura, stanowi niedostateczna liczba oddziałów do jego dyspozycji okrętów wojennych. Nie może on w czasie działań bojowych, które z konieczności przebiegać muszą na szerokiej przestrzeni, wysłać dostatecznie silnych oddziałów floty.

Wielki kłopot sprawia generałowi również fakt, że uczyniono go naczelnym dowódcą wojsk, które składają się głównie z Australijczyków, albowiem rząd australijski posiada prawo wydawania dalekościąnych i bliższych decyzji w zakresie używania tych oddziałów.

Duża przewaga floty japońskiej

Zniweczenie wszystkich nadziei amerykańskich

BERLIN. Położenie Amerykanów na Guadalcanarze, które wywołało ponure nastroje wśród narodu amerykańskiego a także oficjalne sfery rządu do milczenia, daje również Londynowi powód do poważnych obaw. Sydneyjski korespondent angielskiej gazety „Star” donosi, że obecna bitwa około wysp Salomona trzeba nazwać największym dotychczas spotkaniem dwóch flot na Pacyfiku. Główne floty nie uderzyły jeszcze na siebie w otwartej walce, lecz przestrzeń powietrzną nad wyspami Salomona rozcięła się samolotów. Natomiast artykuł wstępny „Schanghai Times” podkreśla, że zniszczone zostały wszelkie nadzieje na ewentualne nowe ofensywne wystąpienie floty północno-amerykańskiej na Pacyfiku. Przebieg walki wykazał, że japońska strategia morska góruje znacznie nad amerykańską. Straty Amerykanów są tak wielkie, że mało jest nadziei na urzeczywistnienie planu jednej floty na dwa oceany. Flota japońska dowiodła, że jest ona zdolna do tak szybkiego zatapiając okrętów amerykańskich, jak szybko spuszcza się je na wodę. Obecnie nie ma już nieprzyjacielskiej floty, która byłaby dość silna do zabezpieczenia komunikacji Ameryki i Australii. Zatopiony w bitwie morskiej na południowym Pacyfiku, w której to bitwie po raz pierwszy walczyły również japońskie pancerniki, pancernik amerykański typu „South Dakota” posiadał wyporność 35.000 ton. Z 20 jednostek amerykańskich zatopiono

albo bardzo ciężko uszkodzono 16. Od początku wojny zatopili już Japończycy 59 amerykańskich okrętów wojennych.

Tymczasem rozpoczęła także Japończyk znowu działania ofensywne przeciwko armii chińskiej na południowym cyplu Chin, przeprowadzając od 20 października wielkoszyjni formacje gwałtowne i skuteczne bombardowania nieprzyjacielskich baz na południowym zachodzie. W północnej części Hunan zniszczono całkowicie resztki wojsk czungkińskich w sile 3000 żołnierzy.

W Czittagong doszło, jak donoszą z Bangkoku, po nalocie japońskim do ciężkich antyangielskich wystąpień ludności hinduskiej, przy czym zanotowano kilka ofiar śmiertelnych. Po dokonaniu na Indiach japońskim ataku lotniczym, który stał się konieczny wskutek zachowania się Brytyjczyków, zwrócił się oburzenie ludności hinduskiej przeciwko prawdziwym winowajcom.

TOKIO (DNB). Rzecznik marynarki, który wypowiada się w związku z komunikatem cesarskiej kwatery głównej w sprawie wciąż trwających jeszcze walk morskich koło wysp Salomona, oświadczył, jak donosi Domei, że jest rzeczą godną uwagi, iż wielkie amerykańskie straty w ten sposób odstępiono obecnie przed światem i narodem amerykańskim. Pódczas gdy Japończycy zachowywali dotychczas godne milczenie, marynarka amerykańska oszajniała już kilkakrotnie od

początku sierpnia o tym, że flota japońskiej zadano ciężkie ciosy, nie wspominając przy tym wcale o stratach amerykańskich. Odnosiło się wrażenie, że bitwy te stale miały przebieg pomyślny dla wojsk amerykańskich. Lecz obecnie przez obwieszczenie cesarskiej kwatery głównej odstępiono została prawda, a Amerykanie po raz pierwszy mogą się dowiedzieć, że rzeczywiste straty floty amerykańskiej, wynoszą trzy pancerniki i siedem lotniskowców, które zostały zatopione albo ciężko uszkodzone, liczba zaś zatopionych lub uszkodzonych okrętów wojennych osiągnęła ogólną cyfrę strat 41 jednostek. Ogółem zeszczono albo uszkodzono więcej aniżeli 719 samolotów. W ten sposób dostarczono narodowi amerykańskiemu nowego dowodu że amerykańscy przywódcy bez przerwy wprowadzają go w błąd. Nawet Hanson Baldewin, korespondent gazety „New York Times”, który niedawno powrócił z wysp Salomona, zwrócił się przeciwko „pówtórzeniu błędów”, jakich dopuścili się kierownicy marynarki Stanów Zjednoczonych. Aczkolwiek nie podano żadnych powodów zanajm wiceadmirała Roberta I. Ghormleya na stanowisku dowódcy floty amerykańskiej na południowym Pacyfiku przez Wilłama F. Halseya, to jednak teraz naród amerykański może dorozumieć się, że usuniecie Ghormleya na jego stanowisko nieudolnością lub inną jakąś przyczyną, która prowadzi do strat pancerników.

zagadnienie, czy Brytyjczycy i Amerykanie jeszcze podczas trwałej wojny, a więc na krótką metę, znajdują w Afryce tyle surowców, ile im potrzeba, jeśli chcą kontynuować wojnę z takim nakładem zbrojeń, jak to rozpoczęli. Do tego nie wystarczy urządzenie kilku lotnisk i portów na brzegach puszcz zachodnio-afrykańskich. Do tego nie wystarczy także wybudowanie szosy o długości tysiąca kilometrów z Libreville do Chartumu.

Kolonizacja Afryki to dzieło dziesiątków lat, to zadanie, które będzie zrealizowane przez przyszłą Europę w przyszłym stuleciu, Amerykanie winni raczej zwrócić uwagę na to, jak ma być dotąd zrobili w opanowanych przez siebie krajach środkowej i południowej Ameryki. Do Afryki zbliża się coraz bardziej wojna, ale to jeszcze nie znaczy, by miała zostać kontynentem w rękę amerykańską. „W. Z.”

Krótkie wiadomości

Z New Delhi w Indiach nadeszła wiadomość, że w więzieniu umarła żona Mahatmy Gandhiego.

W związku z walkami w środkowych Chinach, naczelną dowództwo japońskie donosi, że w ciągu czterech lat padło dotychczas na froncie Hankau 950.000 żołnierzy czungkińskich i ponad 64.000 dostało się do niewoli.

W porcie Bender Szapur nad zatoką Perską wyleciał w powietrze skład amunicji. Znajdujące się obok skład magazyny z materiałem wojennym dla Związku Sowieckiego zostały poważnie uszkodzone. Liczba ofiar jest dotychczas nieznaną, ale ma być duża. Przypuszcza się, że zamach ma związek z niedawnym strajkiem robotników portowych, który został brutalnie zlikwidowany przez policję.

W związku z niepokojami w Iranie uszkodzono bardzo poważnie linię kolejową Zatoka Perska — Morze Kaspijskie, która służy do przewozu materiału wojennego dla Związku Sowieckiego.

W środę o różnej porze dnia odczuto w różnych miejscowościach w Turcji wstrząsy ziemi. Straty są nieduże. Tak samo w czwartek rano zanotowano wstrząsy w kilku innych miejscowościach.

SZTOKHOLM. (DNB) Prasa angielska podaje swoje wiadomości o walkach w Egipcie, jak donosi londyński korespondent gazety „Aftonblad” z conajmniej 36-godzinnym opóźnieniem. Wielu korespondentów gazet angielskich korzysta dlatego prostoprostu z niemieckiego komunikatu naczelnego dowództwa sił zbrojnych, jako źródła wiadomości, ponieważ służba prasowa tegoż dowództwa pracuje znacznie szabiej.

Japoński atak lotniczy na lotnisko Kweilin

NANKIN. (DNB). Jak donosi oddział prasowy japońskich wojsk ekspedycyjnych w Chinach, wielki oddział japońskich bombowców w towarzystwie myśliwców zaatakował lotnisko Kweilin w prowincji Kwangsi, podczas którego przyjaciele samoloty oraz zniszczono pewną ilość maszyn na ziemi. Składy benzyny wyleciały w powietrze a

Jak klika żydowska drwi sobie z narodu

SZTOKHOLM (DNB). W końcu dowiaduje się świat, dlaczego Roosevelt kropelkami tylko i to po długim namyśle podaje do wiadomości straty okrętów amerykańskich. „Gazeta dla spraw marynarki i wojska” wyraża nawet departamentowi wojny i marynarki pochwałę za ich zakłamane ogłaszanie wiadomości. Ta osobliwa gazeta wojskowa pisze, że wstrzeźliwość w podawaniu wiadomości o stratach okrętów na Pacyfiku doprowadziła do osłabienia siły ataków japońskich, które z pewnością wzmożłyby się na niekorzyść Amerykanów, gdyby przyznano się wówczas do strat amerykańskich! Również planowe wprowadzenie w błąd społeczeństwa amerykańskiego przez oficjalną służbę prasową w sprawie dokonanej swego czasu próby ataku na Tokio uważa gazeta za zupełnie w porządku. Zwrot w komunikatach wojskowych, że samoloty po swoim ataku na Tokio „dotarły do miejsca swego przeznaczenia” służył do tego, by odwrócić uwagę

Japończyków od śladów miejsca, skąd samoloty wystartowały.

Przez przemilczanie swoich strat chce flota amerykańska uniknąć wyzywania sił japońskich — tego rodzaju logika jest do tego stopnia naiwna, że można nią częstować jedynie ludność planową przez Roosevelta i jego żydów chlorofornowanego kraju. Jakież blamażujące świadectwo słabości przedstawia takie wyznanie z drugiej znowu strony. Skoro w rozumniejszych sferach amerykańskiego społeczeństwa podniósł się obecnie głosy obrony przeciwko ogólnym metodom prezydenta, która oficjalnie ma nadzieję, że potrafią je zabić głupotą. Czymże bowiem innym jest zamiar otoczenia jeszcze czarnym mistycyzm prostego kłamstwa, że lotnicy, którzy dostali się do japońskiej niewoli, „dotarli do miejsca swego przeznaczenia”? Roosevelt pozwala sobie na bardzo wielkie w stosunku do narodu amerykańskiego.

Minister spraw zagranicznych Hull szczególnie gorącym przyjacielem żydów

SZTOKHOLM. (DNB). Według komunikatu Reutera z Waszyngtonu, minister spraw zagranicznych, Cordell Hull, złożył w piątek w Waszyngtonie oświadczenie, w którym się mówi: „Potrzeba nam świata, w którymby żydzi podobnie jak każda inna rasa, mieli prawo żyć w pokoju i

czci”. Hull przemawiał do grupy rabinów, którzy złożyli mu z okazji 25-lecia deklaracji Balfoura memoriał, domagający się, by Wielka Brytania uczyniła wszystko, co tylko leży w jej mocy, dla stworzenia narodowej ojczyzny dla żydów w Palestynie. Zona Hulla jest żydówką, stąd jego gorąca obrona żydów.

MOSKWA CHCIAŁABY RÓWNIEŻ W INDIACH «dać naoczny przykład»

Brytyjczycy tolerują dalsze wciskanie się sowieckiej propagandy

SAJGON. (DNB). Również z Indji nadchodzą potwierdzenia, że Anglicy nie mają już odwagi wystąpić przeciwko rozszerzaniu się wpływow bolszewickich w ich posiadłościach. W New Delhi ukazało się w tych dniach pierwsze wydanie ilustrowanego miesięcznika „Sowjet-union News”, który w swoim artykule wstępnym niedwuznacznie daje do zrozumienia, że wzrosła nowa orientacja wielkiej części urzędowej postawy hinduskiej w stosunku do Związku Sowieckiego.

VIGO. Ogłoszone obecnie szczegóły umowy kuczukowej między Boliwią a Stanami Zjednoczonymi dowodzą ponownie, że mimo wszystkich obietnic jankesom chodzi bezwzględnie o ich własne interesy. Stany Zjednoczone zapewniły sobie nakładem dostawę co najmniej 1500 ton kaczuku, tak że na konsumpcję w Boliwii i na eksport do innych krajów Ameryki Południowej pozostaje zupełnie niewystarczająca ilość 250 ton. Pod naciskiem Roosevelta będzie mogła np. Boliwia dostarczyć jedynie utamkowaną część kaczuku, jaką argentyńscy importerzy jeszcze przed zawarciem układu ze Stanami Zjednoczonymi zakupili po wyższych cenach, niżeli Stany Zjednoczone.

W artykule inauguracyjnym podkreśla się, że czasopismo zamierza „nie tylko informować naród hinduski o istocie sowieckiego oporu, lecz również przedstawić mu przed oczyma przykład tego, co nam wszystkim na całym świecie wyjdzie dzisiaj na dobre” (na jakie dobro to wychodzi, wiedzą rozmaite narody, np. baltickie z własnego doświadczenia, lecz po uwolnieniu ich przez armię niemiecką nie czują potrzeby doświadczenia nowego przykładu sowieckiego).

Zezwolenie na wychodzenie nowego czasopisma zostało wydane po tym, gdy w Dniu narodów sprzymierzonych wywieszono na gmachach urzędowych w New Delhi chorągiew z młotem i sierpem i zniesiono zakaz istnienia hinduskiej partii komunistycznej.

STAMBUL. Artykuł wstępny gazety „Son Posta” uważa obecne operacje Anglików w Afryce Północnej za nowy dowód rozbieżności interesów sowieckich i brytyjskich. Sowiety oczekowały pomocy na terenie Europy, aby uwolnić się od nacisku niemieckiego, trwającego półtora roku. Straty sowieckie są olbrzymie i każde inne państwo dawno by się już załamało. Natomiast Anglia pomimo tego faktu myśli obecnie nie o czym innym jak tylko o utrzymaniu swego prestiżu w krajach arabskich.

Brak właściwej organizacji...

„Zostań pan oficerem”, taki napis znajduje się nad portretem rażąco pięknego młodego mężczyzny, który przy pomocy sekretarza obserwuje horyzont. „Amerykańska flota handlowa oferuje panu stanowisko podczas wojny i gwarantuje je panu także po zawarciu pokoju... Na nowych statkach amerykańskich są najlepsi oficerowie na wszystkich morzach... Czy jest pan wieku 18—23 lat? Wyształcenie w zakresie szkoły średniej? Obywatel amerykański? Czy pan planie iść do walki dla sprawy Ameryki?... Jeśli tak, niech pan zostanie oficerem... 65 dolarów miesięcznie podczas nauki... Koledzy pierwszorzędni... Dobry wikt, dobre mieszkanie, dobrze płatne stanowisko... Tak agituje marynarka handlowa. „Każdemu robotnikowi, który dorówna „Anglikowi”, płacić będą 95 centów za godzinę. Chodźcie do słonecznej Kalifornii. Przewiozę was za darmo”, agitują w Nowym Jorku agenci Henry Kaiser'a, który szuka 200.000 robotników dla swoich warsztatów okrętowych na zachodzie kraju. „Zostań lotnikiem... 75 dolarów miesięcznie podczas okresu szkoleniowego”, wabi wydział lotnictwa wojskowego, który ma najlepsze chęci za brać 2 miliony lotników. „Wysyłajcie ludzi na roboty rolne”

jęcą farmerzy i z rozpaczą wołają, że warzywa i owoce już pogniły. Jednocześnie agenci przemysłu zbrojeniowego przebiegają kraj i robią starania, by jak najwięcej robotników rolnych zwabić do miast jako płatnych niekwalifikowanych robotników. Jedna fabryka zabiera robotników z przed nosa drugiej. Zmiana miejsca zatrudnienia jest tak częsta, jak nigdy przed tym. A marynarka, która ludzi werbuje, albowiem nie jest w niej zaprowadzona obowiązkowa służba, leje w młodych ludzi, których chce ściągnąć, beczki alkoholu, by mieć jak najwięcej „ochotników”. Urząd produkcji uzbrojeniaowej z rezygnacją składa meldunki, że wiele kopalni oddało jedną piątą swoich druzyn do wojska i marynarki. Kopalnie między stwierdzają, że w sierpniu byłyby wydobły o pięć tysięcy ton miedzi więcej, a więc prawie o osiem procent więcej, gdyby były miały dostateczną ilość robotników. Tymczasem przemysłowcy zbrojeniowi starają się przy pomocy łagodnej perswazji, gróźb a nawet łapówek zmusić Waszyngton do przydzielenia potrzebnej ilości miedzi. Oto, jak wygląda organizacja życia w Stanach Zjednoczonych w okresie wojny. („P.Z.”)

Należy zameldować mienie żydowskie W wypadkach wątpliwych należy zameldować powtórnie

Reichskommissar wydał przepisy wykonawcze do swego zarządzenia o postępowaniu z mieniem żydowskim w Reichskommissariacie kraju wschodniego z 13 października 1941 (VBI. RKO. S. 27). Zarządzenie obowiązuje wszystkie osoby i urzędy, posiadające skonfiskowane mienie żydowskie do zameldowania o tym u odpowiedniego Gebietskommissar'a lub w urzędzie, oznaczonym przez Generalkommissar'a. Należy meldować również wtedy, gdy jest się winnym żydowskiemu plądrowi albo innej rzeczy. Zwolnione od obowiązku meldowania są te grupy osób, które zostały wymienione w zarządzeniu, zwłaszcza te osoby, które już zameldowały piśmiennie w odpowiednich urzędach ruchome mienie żydowskie. Ponieważ wszelkie mienie żydowskie w chwili zajęcia okręgu przez wojsko niemieckie zostało skonfiskowane, więc wszelkie sprawy prawne z żydami, które powstały po zajęciu są prawnie nieważne. Celem uprządkowania konieczne jest

posiadanie zezwolenia Generalkommissar'a, czy też upoważnienia przez niego urzędu. Podania o zezwolenia należy wniesić w ciągu 6. kresu, upływającego 31 grudnia 1942, Rozmyślne, albo lekkomyślne niedopełnienie obowiązku meldowania będzie karane, przy czym każdy, kto nie wiedział o wynikającym z poprzednich zarządzeń obowiązku meldowania mienia żydowskiego, będzie wolny od kary, jeżeli obecnie dokona meldunku w sposób wyczerpujący, uczciwy i zgodny z prawdą w myśl obecnych przepisów wykonawczych. Dzień zajęcia okręgu przez wojsko niemieckie w myśl tego zarządzenia będzie jeszcze ustalony przez Generalkommissar'a. W wypadkach wątpliwych należy zameldować po raz drugi. Lepiej o jeden meldunek za wiele, niż za mało. Do meldunku jest również obowiązany taki, który po chwili zajęcia okręgu przez wojska niemieckie posiadał mienie żydowskie, chociaż obecnie go nie posiada. „W. Z.”

Obwieszczenie Dotyczy: Zwalczanie plagi szczerów

1. Zwalczanie plagi szczerów zostanie przeprowadzone w Wilnie w czasie od 14 do 15 listopada urzędowo zbadanymi i uznanymi preparatami przez samych właścicieli nieruchomości. 2. Ilość preparatów stosuje się do wielkości nieruchomości. 3. Celem skutecznego i terminowego przeprowadzenia walki ze szczerami preparaty zostaną dostarczone bezpośrednio wymienionym poniżej placówkom urzędu wyżywienia i gospodarki dla właścicieli prywatnych i Towarzystwu Gruntowemu Litwy dla domów znacjonalizowanych. Właściciele prywatni winni nabyć preparaty w wymienionych wyżej placówkach po ustalonej cenie. Wojsko niemieckie i inne urzędy niemieckie zakupują preparaty w urzędzie dezynfekcyjnym Antakalnerstr. 8. Zarząd miejski i inne urzędy miejskie i państwowe winny nabyć preparaty cebuli morskiej w urzędzie dezynfekcyjnym Antakalnerstr. 8. 4. Rozmieszczenie preparatów w budynkach urzędów i ubikacjach nieruchomości winno nastąpić zgodnie z dołączonymi do pakietów przepisami użycia. Dla zapewnienia skutku trzeba preparaty umieścić tego samego dnia również w pobliskich budynkach n. p. pod łub za składowymi drzewa, w piwnicach i t. d. 5. Rozmieszczenia w domach znacjonalizowanych mają dokonać dozory domowi, w domach prywatnych właściciele nieruchomości. Odpowiedzialność ponosi Towarzystwo Gruntowe, właściciel mieszkania jest odpowiedzialny za umieszczenie preparatu. W przedsiębiorstwach i urzędach winien kierownik instytucji polecić przeprowadzenie rozmieszczenia preparatów odpowiedniemu urzędnikowi lub osobie należącej do danej instytucji. Osoba ta jest odpowiedzialna za umieszczenie. 6. Proszę Straż Ogniową i Po-

licje, by w czasie od 14 do 15 listopada kontrolowały przy pomocy swoich urzędników właścicieli nieruchomości, czy posiadają zaśwadczenie kontrolne, w które zaopatrzone jest każdy pakiet i czy rzeczywiście wystawili środki do zwalczania szczerów. 7. Niewykonanie zarządzenia pociągnie za sobą kary. Punkty rozdzielcze urzędu wyżywienia i gospodarki: 1) Hafenstr. 28, 2) Stephanstr. 32, 3) Chopinstr. 4, 4) Grossestr. 30, 5) Antokolstr. 26, 6) Marientorstr. 18, 7) Raseinustr. 14, 8) Vytautasstr. 37, 9) Kalvarienstr. 21, 10) Wilnaerstr. 16. Punkty rozdzielcze Towarzystwa Gruntowego: 1) Wilnaerstr. 22, 2) Jastusk str. 1, 3) Mindaugostr. 28, 4) Sodostr. 4, 5) Grossestr. 30, 6) Kalvarienstr. 4, 7) Marientorstr. 20. Gebietskommissar miasta Wilna z polecenia Dr. DIETZE.

Od Wydawnictwa.

Prosimy naszych prenumeratorów na prowincji o dokładne i czytelne podawanie adresów. Przedpłata za prenumeratę powinna być uskuteczniła przed 1-ym każdego miesiąca. Prenumerata wynosi 3 RM miesięcznie.

Rolnicy zajęli się przygotowywaniem opału

Na wsi we wszystkich gospodarstwach już zakończono kopanie kartofli i sprzęt jesienno-rolniczy. Tymczasem zajęli się przygotowaniem opału. Najwięcej jednak zajęto się przygotowywaniem i zwózką na zimę opału. Wprawdzie na wsi kwestia opału nie posiada takiej wyrazistości, jak w mieście, tym niemniej i tu rolnicy muszą wiele popracować, gdyż gotowego opału nikt nie otrzyma. Kobiety zaś zajęły się obecnie przyrządzaniem zapasów i wyprawianiem łań. Po wsiach od wczesnego ranka terkoczą terlice i tworzą się góry paździerz, od których ub. miesiąc wziął swoją nazwę. (r.)

podczas lata budynki, zabezpieczają je przed mrozem, niektórzy zajęli się sadami, przygotowując je do przezimowania, inni znów sadzą drzewka. Najwięcej jednak zajęto się przygotowywaniem i zwózką na zimę opału. Wprawdzie na wsi kwestia opału nie posiada takiej wyrazistości, jak w mieście, tym niemniej i tu rolnicy muszą wiele popracować, gdyż gotowego opału nikt nie otrzyma. Kobiety zaś zajęły się obecnie przyrządzaniem zapasów i wyprawianiem łań. Po wsiach od wczesnego ranka terkoczą terlice i tworzą się góry paździerz, od których ub. miesiąc wziął swoją nazwę. (r.)

Oznaczanie drzew, nie nadających się do ścinania

W związku z intensywną eksploatacją lasów celem pozyskania drzewa opałowego generalna dyrektoria lasów zatroszczyła się o to, aby przy tym nie wycinano na opał wartościowych drzew, mogących dać cenny materiał użytkowy. Poleciono więc leśniczom, aby w działkach, przeznaczonych na wyrąb, dokładnie obejrżeli wszystkie drzewa i — odpowiedni sposób oznaczyli te drzewa, których szkoda ścinać na opał. Chodzi tu o dobrej jakości, prostej strzały, wysokie gon-

osny, jesiony, brzozy, olchy i osiki, oraz dęby. Na ścinanie drzew i jesionów nie nadających się na użytk z powodu krzywizny, małego wzrostu i t. p. można zezwalać tylko w tych wypadkach, gdy wykonujący obowiązek pomocy przy produkcji opału godzą się na ich ściecie. Drzewa, które należy zachować na pią muszą być ooczekowane w sposób wyraźny i wszyscy, zatrudnieni przy wyrębie muszą być powiadomieni o znaczeniu tych cech. (r.)

Stracony prestiż

Przedstawiciel londyńskiej gazety „News Chronicle” w New Delhi oświadczył na podstawie wrażeń, zebranych w czasie podróży do Czungkingu, że prestiż Anglii zbliża się tam do zera. Wskutek ciężkich porażek w czasie ubiegłej zimy, a przede wszystkim wskutek tego, że Japończycy potrafili dokonać zamknięcia drogi burmańskiej, stracili Anglicy „twarz”, jak powiada się w Azji

Wschodniej. Dochodzą do tego ciężkie błędy i braki brytyjskiego aparatu agitacyjnego, który całkowicie w Czungkingu zawiodł. Amerykanie dobrze wykorzystali kłopoty Anglii. Przez zręczne zorganizowany aparat agitacji i wpływów usunęli oni Anglikom grunt spod stóp nie tylko wśród wyższych czynników, lecz również wśród ludu.

Wróg ludzkości

Portugalski minister sprawiedliwości Serra oświadczył w kolejnym antykomunistycznym odczycie przez radio państwowe, że komunizm chce ludzi obdarzyć wychowaniem materialistycznym, wyrwać z nich wszystkie ideaty wiary i religii oraz pogrzebać życie rodzinne. Portugalskie pojęcie o państwie i o człowieku znajduje się w radykalnej sprzeczności z tymi poglądami. Idea komunistyczna przeciwstawia się doświad-

czeniu wszystkich czasów i narodów. Dlatego nie potrafi on nigdy zorganizować społeczeństwa ludzkiego w sposób nadający się do przyjęcia i w każdym wypadku zawsze oznaczać będzie zaoferowanie. Komunizm nie może nawet usunąć pewnych społecznych niesprawiedliwości, które wytworzyły się w państwach kapitalistycznych, lecz zastępuje je jeszcze gorszymi niesprawiedliwościami.

Zatopienie wielkiego amerykańskiego kontrtorpedowca i ciężkie uszkodzenie lotniskowca

BERLIN. Reuter podaje z Waszyngtonu komunikat ministerstwa marynarki amerykańskiej, że 26 października na północny wschód od Guadalcanaru zatopiony został amerykański kontrtorpedowiec „Porter” oraz ciężko uszkodzony jeden amerykański lotniskowiec. Inne amerykańskie okręty wojenne, głosi dalej komunikat, doznały mniejszych uszkodzeń. Szybkość ogłoszenia tych strat z 26 października ze względu na zwyczaj w innych wypadkach ociągania się ministerstwa amerykańskiej marynarki, trwające całe tygodnie i miesiące, jest uderzająca, jeśli nie w najwyższym stopniu podejrzana. Czyżby ministerstwo marynarki na podstawie wielu głosów krytyki, która dość wyraźnie wystąpi-

ła przeciwko opóźnianiu ogłoszeń dotyczących strat, miało się poprawić, albo więcej przyswoiło sobie stałości, czy też może wypadek z „Porterem” jest jedynie małym, częściowym przyznaniem się do istotnie ciężkich strat amerykańskich, które chwilowo znacząco lekko tylko małymi uszkodzeniami innych amerykańskich okrętów wojennych? Amerykański kontrtorpedowiec „Porter” należy do wielkich kontrtorpedowców. Zbudowany on został w r. 1935/36. Przy wyporności 1850 ton posiadał on osiem dział przeciwlotniczych 12,7 cm., cztery 4-cm. działa przeciwlotnicze, osiem karabinów maszynowych i osiem luf topedowych. Załoga jego w czasie pokoju wynosiła 175 ludzi.

W sprawie przestemplowania paszportów

Jak nam wyjaśniają, wszystkie paszporty b. Państwa Litewskiego przyznane mieszkańcom Wileńszczyzny przed 17 czerwca 1940 roku, a wydane po tej dacie i zaopatrzone okrągłą pieczęcią ówczesnego burmistrza miasta Wilna, są ważne i obecnie przestemplowane przez Biuro Paszportowe przy ul. Trockiej Nr. 1. Aby dokonać przestemplowania takiego paszportu należy złożyć podanie do Burmistrza miasta Wilna na specjalnym blankiecie, który otrzymać można we wspomnianym Biurze Paszportowym.

wywane przez Biuro Paszportowe przy ul. Trockiej Nr. 1. Aby dokonać przestemplowania takiego paszportu należy złożyć podanie do Burmistrza miasta Wilna na specjalnym blankiecie, który otrzymać można we wspomnianym Biurze Paszportowym.

Czystość, porządek, bezpieczeństwo

Kto pracuje radośnie, ten najlepiej spełnia swoje zadanie. Czyste, uporządkowane i bezpieczne od wypadków warsztaty pracy stwarzają radość i zadowolenie ludzi. Dlatego Pan Generalny Komisarz w Kownie zarządził akcję współzawod-

nictwa, która trwać będzie do 14 listopada 1942 roku. Pokażcie, że uszczelniliście zaproszenia Pana Generalnego Komisarza i zakończcie zawody jako zwycięzcy. (w)

Eugenia Żukowska
żona b. urzędnika
po długich i ciężkich cierpieniach zmarła dnia 5 listopada 1942 r.
Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ulicy Leontupio (d. Niecica) na cmentarz Antokolski odbędzie się dnia 7 b. m. o godz. 10 rano.
O czym zawiadamiają pogrzebeni w głębokim smutku
Synowie i Znajomi.

Jana Korola Szejbere
w pótroczę śmierci
odbędzie się Nabożeństwo Żałobne dnia 9 listopada w kościele parafialnym w Niemenczynie, o czym zawiadamia
żona.

Włodzimierza Prokofiewa
zmarłego śmiercią tragiczną dnia 7 listopada 1941 r.
odbędzie się Nabożeństwo w kościele Prawosławnym dnia 7 b. m. o godz. 10. o czym zawiadamiają wszyscy Krewnych i Znajomych pogrzebani w smutku
Matka, żona i córka.

Wiadomości z dnia

SOBOTA Engelberta Listopad Wschód słońca 6.31 Zachód słońca 15.52

DZISIAJ ZACIEMIAMY OKNA OD 15.55 DO 6.10.

SKLEPY „RUTY“ SPRZEDA- JA LAMPKI ELEKTRYCZNE. Sklepy „Ruty“ będą sprzedawać także lampki elektryczne... STOŁÓWKI W PRZEDSIĘ- BIORSTWACH MIEJSKICH ZOSTA LY ZAOPATRZONE W KARTOFLE.

kart żywnościowych na 8-ny okres wyżywienia, albo którzy, po tym okresie zamieszkałi w Wilnie, na byli prawo 1 otrzymali karty żywnościowe w Wilnie, mogą otrzymać po 100 kg. kartofli... GDZIE UZYSKAĆ URZĘDO- WĄ PORADĘ LEKARSKĄ.

Zapraszamy Wilnian do największego Baru w Wilnie „JUGOSŁAWIA“ Gedinistr. 8. Tel. 9-25 Codziennie Piwo, przygrywa Jazzowa orkiestra

Sądzie sady! Największy zysk, najmniejsza obciążenie oszczędności... RÓŻNE AA) podania, tłumaczenia... A) Stefan Arthur Mauer... CZARNE ŻEBRAKI w bardzo do- brym stanie... D) Zerzawy lub zarząd obiektu rolnego od 15-100 ha w rejonie: Kobylinki, Michalazki...

FILHARMONIA. W sobotę 7 listopada o g. 18 w Teatrze Miejskim Koncert-przedstawienie zespołu Indowego „Joninės”... IX Koncert Symfoniczny Dyrygent Vyf. Marijošius B. Berkavičius (Harfa). Solista L. Survila (Flet).

Uwaga! Pracownia Instrumentów Muzycznych K. Olszewskiego TRAKU (TROCKA) 15 poszukuje w każdej ilości: smyczków, włosia do smyczków, mechanicz. do mandolin, gitar, strun gitarowych...

KINA Soldatentheater II Vilnius (Wileńska) 38 Dziś przedstawienie wyłączone dla wojska.

UWAGA! Punkt przyjęcia próżnych butelek od wódki dla Monopoli ul. Uniwersiteto (Uniwersytecka) № 2 (sklep).

„CASINO” Działki (Wielka) 47. tel. 6-77 Wspaniały film miłosny „CLARISSA”

BUTELKI MONOPOLOWE na wódkę ZAMIENIA SIĘ: Didzioji (Wielka), № 15 Vilnius (Wileńska), № 21 Užupio (Zaręczna), № 42

„ADRIA” Działki (Wielka) 36, tel. 10-37 Śmiech do łez „7 lat nieszczęść”

ROPIE płyty paterfonowe, mało używane B. MIKUTONIS Vilnius (Wileńska) 22, naprzeciwko Apteki Miejskiej

„MUZA” Naugarduko (Nowogródzka) 8, tel. 6-62 Piękny film muzyczny „OPERETKA”

Pracownia mebli Vilnius (Wileńska) 32 i Kalvariją (Kalwaryjska) 56 Przyjmuje obstalunki na meble twarde i miękkie

„AUSZRA” Pytlime (Zawalna) 54, tel. 19-70 Wspaniały film obyczajowy „JEGO SYN”

Najlepiej zapłaci za sprzęt Radio-elektrotechniczny RADIO-WARSZTAT A. CZERUSA Wokielęży (Niemiecka) 2

„KOLEJOWE” Galesiatello (Kalajowa) 14, tel. 14-13 Film muzyczny „BOCCACCIO”

Znaczyk do zbioru kupie. 7 głoszą oddzielnie Rigardina Raskiego Didzioji (Wielka) 14 lub godz. 17-19: Kalvariją (Kalwaryjska) 59-12 i Sabašaus (Saboz) 12-3

Matrymonialne Przydka, niesympatyczna, in- teligentna, na oświeceniowym stanowisku panna Lota pragnie poznać kawalera od lat 30-50. Cel - prowadzić nokaże. Vilnius państwo deżetis. 212 (poczta główna) dla „Lolli”. 2855

LOKALE Do wynajęcia 1-2 pokoje z wygodną kuchnią, Kretzowej (Krzywe Kóło) 20-2. Zaręczyte od godz. 17, w niedzielę przyjeżdżać. 3890

Kupno i Sprzedaż Anapolę Bilisn* Deleddy, Ossadowskiego, Polemie, Udeset „Olat”, Bernanosa „Pod stodołą szataną”, Wasylawskiego „Lwow”, Galworthy „Za rzeką” kup. antykwariat Swente Jone (Sw. Janki) 1

Handel i Przemysł Podoszę oeska w pożyczkach Vilnius (Wileńska) 17/19-7 (wejście w podwórku, 1 piętro) 3826

FOTO-FILM Tatarska 8 wykonuje zdjęcia paszportowe (uż na drugi dzień).

Wszystko kupić, sprzedać pomagam. Ludyklos gł. (d. Ludwisarska) 7-8.